

Quaresma - Quart diumenge

[2 Cr 36,14-18.19-23](#)

[Ef 2,4-10](#)

[Jn 3,14-21](#)

La segona lectura i l'Evangeli ens proposen avui un examen de la nostra vida. Un examen que ens porta a veure: on tinc posat jo el fonament de la meva vida? I com visc jo, en conseqüència? Com actuo jo en la meva vida? Anem per parts: 1) En primer lloc, com diem, les lectures ens conviden a veure: quin és el fonament de la meva vida? On tinc posada la meva confiança, la meva seguretat, les meves bases? En aquest temps de quaresma se'ns convida a revisar on tenim posat el fonament de la nostra vida, del nostre fer, i de la nostra esperança. Se'ns convida a veure si construïm la nostra vida sobre sorra, se'ns convida a veure si busquem 'fonaments' que, fins i tot, són enganyosos o perjudicials pels altres. ¿Potser visc en la recerca indiscriminada del propi plaer, les pròpies satisfaccions, les pròpies seguretats? ¿Potser busco satisfer l'afany de riquesa, de poder i de seguretat, simplement per la meva necessitat de seguretat i de trobar fonaments sòlids? Doncs bé, per ser clars: això, a part de ser faltà, perquè no pot sustentar una veritable vida plena ni una felicitat fonda, perjudica els altres. Sí, els perjudica perquè una persona auto-referenciada, que busca ansiosament fonamentar-se en sí mateixa, o en les riqueses, o en el poder, serà una 'aspiradora' de tot el que té al voltant. Buscarà ansiosament aquesta riquesa i poder, aquesta seguretat i satisfacció que necessita per viure. Una persona que viu en l'autoreferencialitat, que es mirarà sempre a sí mateixa, xuclarà la vida dels altres, parasitarà el seu voltant, i generarà injustícia en ignorar la sort dels altres. Buscarà continuament la pròpia satisfacció, i no la dels altres. Els altres no figuraran més que com a "proveïdors" del que necessita: riquesa, satisfaccions, seguretat i plaer superficial. Doncs bé, les lectures d'avui ens presenten un altre fonament: "*Déu, que és ric en l'amor, ens ha estimat tant que ens ha donat la vida juntament amb Crist*". Sí, aquest és el punt de partida que ens proposa la nostra fe, aquest és el fonament de tot el que puguem viure o fer. Aquest és el principi i fonament de la nostra vida: que Déu és 'ric en l'amor', i que pel seu amor desbordant ens ha donat, i ens dóna cada dia, la vida... Una persona que descobreix i aprofundeix aquest fonament de la seva vida, sap que el seu fonament és l'amor infinit i gratuït de Déu, sap que tot és donat, que tot és rebut. Sap que tot és rebut. I prendre consciència d'això... què important és! Sí, és important perquè ens farà pensar no tant en què he d'aconseguir per fonamentar la meva vida, sinó en què he de fer per respondre a tant do rebut. Com diu la segona lectura, tot això "no és fruit d'unes obres, perquè ningú pugui gloriar-se'n". 2) I en segon lloc em puc preguntar: com visc, jo? La meva experiència de fe, en què es tradueix en la meva vida? Fixeu-vos en aquesta frase tan forta de la segona lectura: "*Ell ens ha creat en Jesucrist, per dedicar-nos a unes bones obres, que ell havia preparat perquè visquem practicant-les*". Una frase per retenir, per memoritzar perquè ens acompanyi tot el dia, tots els dies de la nostra vida...: - "*Ell, Déu, el Senyor, ens ha creat en Jesucrist*"...: som creatures seves, com obra de les seves mans, la nostra existència, la nostra història, tot el que som i posseïm, tot és donat, tot és creat pel disseny amorós de Déu. I en tot això, Jesucrist ha estat present i actuant... - però no s'acaba aquí. Sí, som creats per pur amor de Déu, i això ho és tot. Però a més, podem descobrir que Ell té un somni per al nostre món, Ell somia un món més humà, més fraternal, més ple del seu amor... i somia en com puc, jo, col·laborar a què el món sigui més conforme al desig de Déu. Per això es parla aquí de que ens ha creat "*per dedicar-nos a unes bones obres*"... Quines són aquestes 'bones obres' de les que parla aquesta lectura? Potser el temps de Quaresma ha de ser ocasió per repassar quin és el fonament de la meva vida... i també quines són aquestes 'bones obres' que Déu desitja tan ardorosament que faci... Aquest temps de Quaresma puc veure, en la meva vida: ¿com puc viure en la llum? ¿Puc veure si la meva vida busca la llum, com tants altres fan també? Així, com diu l'Evangeli, "tothom veurà què fan, ja que ho fan segons Déu"... En el meu examen del dia, en acabar la jornada, potser em puc preguntar, cada dia: "¿avui, tot el que he fet, ho he fet 'segons Déu'?" Que això vagi orientant la meva vida... 3) Per tant, per concloure i recordar una mica més en concret les reflexions que ens susciten les lectures, podem demanar al Senyor que ens ajudi, en aquest temps de Quaresma, a revisar on tinc posat el fonament de la meva vida. ¿El meu fonament el tinc posat en les meves seguretats, en allò que xuclaré del meu voltant? ¿O en la consciència que tot és rebut, tot és do, tot és fruit de l'amor immens i fundant de Déu? I que ens ajudi el Senyor a veure que Ell vol col·laboradors, i que em somia tot col·laborant amb Ell amb aquelles 'bones obres' que només jo puc fer... Que tot això ens inspire i orienti en la nostra conversió quaresmal.

ETIQUETES

SENTIT FONAMENT OBRES